

22 Woensdag 8 Mei 2019

Gisteren zijn we onverwachts een hapje gaan eten met Charley en Jeroen. Natuurlijk gebeurde er weer iets apart, maar daar kan je op wachten als je met die twee de deur uitgaat. De details zal ik jullie besparen, maar het komt er op neer dat Jeroen flinke bokkesprongen liep te maken. Ik heb heel veel lieve vrienden om me heen, maar met Charley en Jeroen is er wel een heel speciale band ontstaan.

Vanmorgen heb ik nog even flink gekroeld met Casey. Die zie ik na de operatie pas weer. Ze nam heel vrolijk afscheid, en ik hoop dat ze net zo vrolijk zal reageren als ze papa na de operatie weer ziet. Ik ga zo nog lekker een stukje rijden met de motor en bij mijn zusje langs.

Vanavond nog even naar de zaak bij pa en ma kijken. Er zullen vast ook nog wel een paar vrienden langskomen. Maar ik ga niet te laat naar bed, zodat ik er morgen op volle kracht tegenaan kan.

Morgen word ik dan eindelijk opgenomen. Ik hoor in de wandelgangen dat ze dit al eerder hadden moeten doen (maar dan in een jasje zonder mouwen).

Het is een aparte dag vandaag. Aan de éne kant ben ik blij dat er morgen eindelijk iets gaat gebeuren, maar aan de andere kant gieren de zenuwen toch wel door mijn lijf. Hoe ga ik wakker worden na de operatie, en zal het niet voor niks zijn geweest.....

Morgen wordt eerst de maagsonde geplaatst. Ik neem aan dat ik morgenavond nog wel kan eten. Alleen zal "het laatste avondmaal" een maaltijd van het ziekenhuis worden. Aan de andere kant, het barst in het Erasmus van de vreettentjes, dus misschien dat ik er nog even tussenuit kan glippen om iets "normaals" te eten.

Morgenavond zal ik vast nog wel een stukje kunnen schrijven, maar daarna zal het even stil worden. Hou het er maar op dat geen nieuws, goed nieuws is!

Samen met Richard in de verlenging

De man die het allemaal moet gaan doen:
Dokter “Super Cees Meeuwis”